

Wojciech Wróblewski, Maria Miśkiewiczowa, Jerzy Gąsowski

Grodzisk, gm. Grębków, woj.
siedleckie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 21, 144

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRODZISK, gm. Grębków
woj. siedleckie
Stanowisko I

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Wojciech Wróblewski, konsultowali:
doc. dr hab. Maria Miśkiewiczowa i prof. dr hab. Jerzy
Gąsowski. Finansował WKZ w Siedlcach. Piąty sezon badań.
Grodzisko /XI-XII w./.

Prace prowadzone były w południowo-zachodnim narożniku grodziska i objęły swym zasięgiem sztuczne zakłębienie terenu, interpretowane przez pierwszego badacza tego stanowiska J. Mikulskiego w 1937 r. jako pozostałość po studni. Celem było zweryfikowanie tej hipotezy oraz określenie związku domniemanej studni z systemem obwałowań grodziska.

W omawianym rejonie wytyczono wykop [nr XI/ o powierzchni 87,5 m² /12,5 m x 7 m/. Obejmował on swym zasięgiem zasypany obecnie sztuczny wkop /studnia ?/ oraz podstawy zewnętrznych wałów grodziska - zachodniego i południowego jak również wału wewnętrznego, dochodzącego w tym miejscu do wału południowego.

Prace wykopaliskowe potwierdziły z całą pewnością istnienie sztucznego wkopu. Odkryto tu także pozostałości warstw osuwiskowych z wałów grodziska, układających się wokół leja utworzonego przez wkop.

W warstwach osuwiskowych znalezione zostały niewielkie ilości materiału ceramicznego. Udało się wyróżnić kilka fragmentów naczyń wczesnośredniowiecznych z XI-XII w., a także ułamków naczyń kultury przeworskiej, kości zwierzęcych, żużli hutniczych oraz kilka silnie skorodowanych przedmiotów żelaznych. Wśród metalowych zabytków znaleziono m.in. sierp, fragment klucza /bez zachowanego pódra/, fragment sprzączki ?/ - rama zabytku, fragmentem taśmy /obejmy ?/. Wszystkie zabytki metalowe oraz większość ułamków ceramiki zostały znalezione na złożu wtórnym w obrębie lub na pograniczu warstwy nr 3, interpretowanej jako humus pierwotny, powstały na osuwiskach z wałów z czasów ich pierwotnej destrukcji.

W obrębie wykopu XI stwierdzono także istnienie słabo czytelnych pozostałości konstrukcji drewnianych /słupów ?/, związanych prawdopodobnie z elementami grodziska, tj. drogą lub bramą. Ostrożna interpretacja tych konstrukcji drewnianych wymaga jednak dalszej szczegółowej analizy.

Badania będą kontynuowane.

GRONOWO, gm. Lubiec
woj. toruńskie
Stanowisko I

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
w Toruniu
Instytut Archeologii i Etnografii
Zakład Archeologii Średniowiecze
i Czasów Nowożytnych

Badania prowadził mgr Wojciech Chudziak /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr mgr Małgorzaty Grupy oraz Pawła Gantowskiego pod naukowym kierownictwem doc. dr. Jarzega Olczaka. Finansował WKZ w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Grodzisko /VII-X wiek/ oraz osada otwarta /VII-X wiek/, gródka późnośredniowieczna [?].

W ramach tematu "Osadnictwo Ziemi Chełmińskiej w okresie wczesnośredniowiecznym" rozpoczęto badania zespołu osadniczego w Gronowie. Głównym założeniem pierwszego sezonu badań miała być weryfikacja metryki grodziska zakwalifikowanego na podstawie badań sondazowych z 1978 r. do wczesnośredniowiecznych obiektów ochronnych. Eksploatację podjęto również na osadzie podgrodowej zniszczonej w znacznej mierze przez orkę.